Leesexemplaar

Leesexemplaar

WERELDREIS

voor het

SLAPENGAAN

PELCKMANS

Leesexemplaar

Leesexemplaar

Voor papa, de beste verhalenverteller.

Leesexemplaar

INHOUD

Perzikje **11**
1. Sedna (Canada) **16**
2. Hoe Raaf het vuur bij zijn mensen bracht (Canada) **21**
3. De vrouw die aardig was tegen insecten (Alaska/Noord-Amerika) **26**
4. De geboorte van de waterlelies (Noord-Amerika) **30**
5. Herten Jager en Witte Maïs (Noord-Amerika) **34**
6. De jongen en de Eland-honden (Noord-Amerika) **38**
7. Grootmoeder Spin en de zon (Noord-Amerika) **44**
8. Nanahuatzin (Mexico, Centraal-Amerika) **48**
9. De oorsprong van de Cañari (Ecuador, Zuid-Amerika) **52**
10. Het lied van het Gordeldier (Bolivia, Zuid-Amerika) **56**
11. Koning Olifant en de wassen hoorns (Kenia, Afrika) **62**
12. Olifant en Regen (Zuid-Afrika) **66**
13. Waarom er tranen op de wangen van een cheeta staan (Zuid-Afrika) **70**
14. De giraf in de hemel (Zuid-Afrika) **74**
15. De denker en de geest (Spanje) **78**
16. San Jordi en de draak (Spanje) **83**
17. De Witte Kat (Frankrijk) **87**
18. De Heks van de Bergen (Frankrijk) **91**
19. Verliefd op een standbeeld (Italië) **96**
20. Apollo en Daphne (Griekenland) **100**
21. De hond en de vos (Griekenland) **104**
22. Witte Wieven (Nederland) **109**
23. Brabo en de reus Antigoon (België) **114**
24. De draak van Longwitton (Engeland) **118**
25. De heks van Lok Eiland (Engeland) **123**
26. De Assenjongen en reuzenworm (Schotland) **127**
27. De zeehondenhuid (IJsland) **131**
28. De mooie zwaan (Duitsland) **135**
29. Berenhuid (Duitsland) **139**
30. De jongen die een eetwedstrijd had met een trol (Noorwegen) **143**

Leesexemplaar

31. De Nachtmerrie (Noorwegen) **147**
32. Het Sneeuwmeisje (Rusland) **152**
33. Vasilisa de Schone (Rusland) **156**
34. De Kikkerprinses (Rusland) **162**
35. De jongen zonder leeftijd en leven zonder dood (Turkije) **167**
36. De dokter van de zee (Midden-Oosten) **172**
37. Sheherazade en het verhaal van Sinbad de Zeeman (Midden-Oosten) **177**
38. De dochter van de Wijze (India) **183**
39. Het Maanmeer (India) **187**
40. Het gebed dat beantwoord werd (Tibet) **191**
41. De jager en de Witte Tijger (Mongolië) **195**
42. Halibu de jager (Mongolië) **200**
43. De legende van Meng Jiangu (China) **204**
44. Pan Gu en de creatie van de wereld (China) **208**
45. De eksterbrug (China) **212**
46. Het ontstaan van het Narranmeer (Australië) **218**
47. De legende van Hinemoa en Tutanekai (Nieuw-Zeeland) **223**
48. Hoe een man zijn vrouw terugvond in het Land van de Dood (Papoea-Nieuw-Guinea) **226**
49. De padbruidegom (Korea) **230**
50. De twee kikkers (Japan) **234**
51. De steenkapper (Japan) **238**
52. Het verhaal van Urashima Taro (Japan) **244**
Moederboom **248**

Leesexemplaar

PERZIKJE

Leesexemplaar

LANG GELEDEN, IN EEN LAND WAAR WEINIG MENSEN WONEN EN VOGELS EN beesten kunnen spreken, wordt er een kindje geboren uit een perzik.

De boer die de vreemde vrucht voorbij ziet drijven in de rivier, plukt het gekke ding uit het water en snelt ermee naar huis.

‘Kijk! Kijk! Er lag iets in het water wat ik nog nooit heb gezien!’ roept hij enthousiast wanneer hij binnenstormt.

Heel voorzichtig legt hij de perzik in de handen van zijn vrouw.

‘Wat zou het zijn?’ vraagt ze.

‘Zou het eetbaar zijn?’

‘Zo lijkt het wel, het voelt zacht en ruikt lekker zoet.’

‘Wil je proeven?’

Een beetje onzeker breekt de vrouw het stuk fruit in tweeën. Maar op de plaats waar normaal een pit zou zitten, ligt een heel klein ieniemieniemensje. Een kindje.

‘Dit is een gekke vrucht’, zegt de boer.

Het kindje strekt zich uit en kijkt het koppel verlegen aan.

‘Dag kleintje, hoe kom jij hier terecht?’

Leesexemplaar

Het koppel besluit om Perzikje groot te brengen alsof het hun eigen kindje is. Hij groeit op tot een lief, creatief en avontuurlijk jongetje dat iedereen in het dorp blij maakt. Alleen wordt hij, in tegenstelling tot de andere kinderen, nooit groter dan een handpalm.

'Waarom blijf ik zo klein? Waar kom ik vandaan?' vraagt Perzikje steeds opnieuw.

'Op een dag kwam je aandrijven in een perzik, we hadden nog nooit zoiets gezien', is telkens het antwoord.

Op Perzikjes elfde verjaardag komt Wind aanwaaien met een ander verhaal.

'Aan de overkant van het Grote Water staat een boom naast een rivier', vertelt Wind. 'Eén van de perziken viel van de moederboom in het water en vertrok met de stroom mee op avontuur. Jij zat in die perzik, zo kwam je bij je lieve pleegouders.'

Het verhaal van Wind maakt Perzikje ongelofelijk nieuwsgierig naar zijn moederboom. Hij besluit dat hij haar wil gaan zoeken.

'Mama, papa, ik wil mijn moederboom vertellen dat ik met de rivier naar de andere kant van het Grote Water dreef en hoe ik bij jullie terechtkwam. En ik wil haar verhalen horen. Over het leven aan de andere kant en of er nog meer Perzikjes zijn zoals ik.'

Zijn ouders vinden het maar een eng idee, hun kleine Perzikje alleen op zo'n groots avontuur. Maar hij is het dapperste kleine mensje dat ze kennen, en dus staan ze het toe.

En zo vertrekt Perzikje op avontuur, met een rugzakje vol proviand en Wind als zijn wegwijzer.

Leesexemplaar

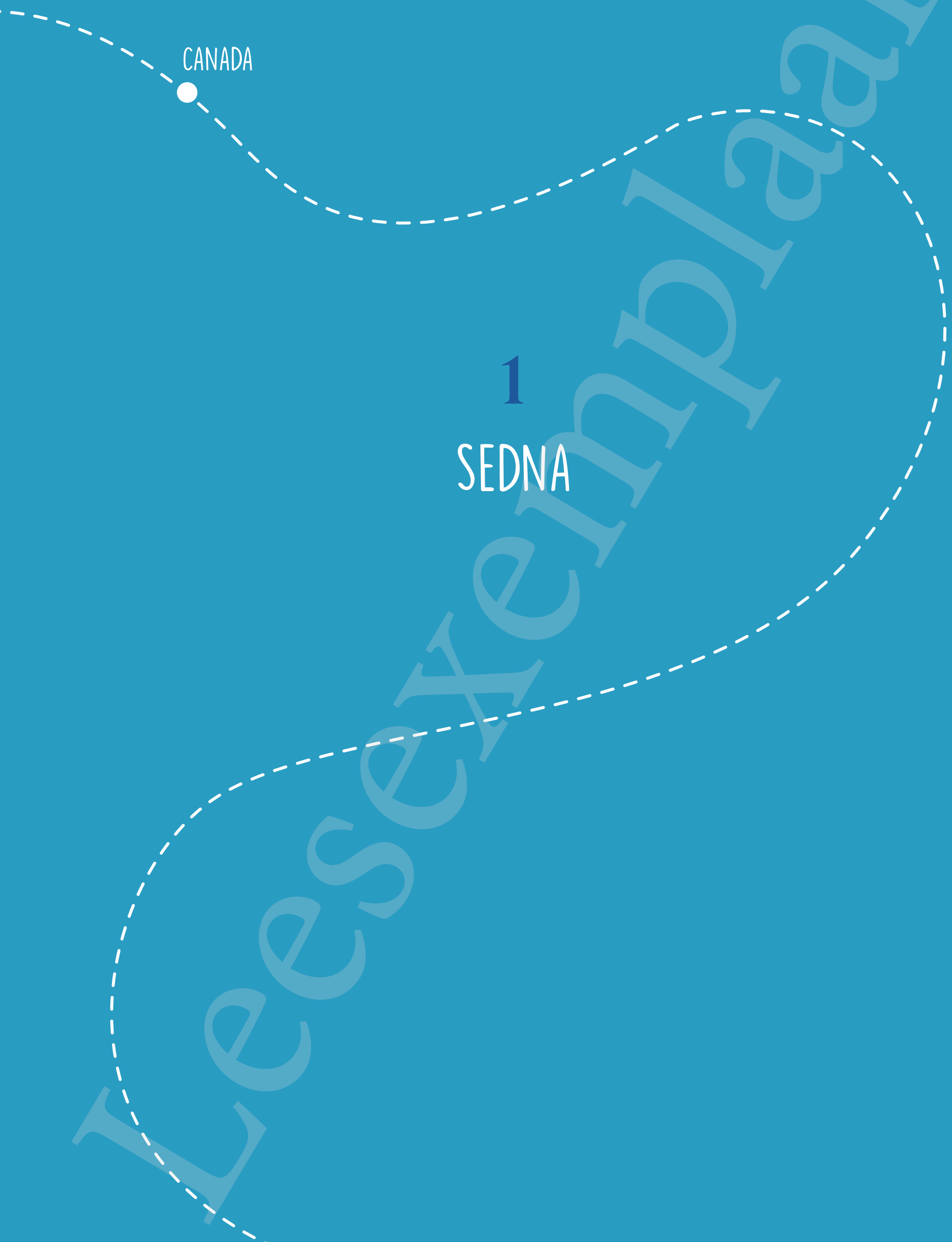

1

SEDNA

Leesexemplaar

EEN GROTE VOGEL SCHEERT OVER PERZIKJES HOOFD. PERZIKJE SCHRIKT, duikt in elkaar, en ziet nog net hoe de vogel verderop op een frambozenstruik landt en in een jager verandert.

Zoiets heeft hij in zijn elfjarige bestaan nog nooit gezien. Even twijfelt Perzikje of hij niet beter rechtsomkeert maakt, weer naar de vertrouwde boerderij en de warme armen van zijn ouders. Maar Wind waait hem moed in, en maant hem aan om naar de jager toe te stappen. Zijn avontuur moet immers ooit beginnen, en dat is dan meteen vandaag.

'Excuseer, wie of wat ben jij?' vraagt Perzikje voorzichtig.

'Mijn naam is Zeeduiker en ik ben een gedaantewisselaar', legt de jager met een mond vol frambozen uit.

'Wow! Daar heb ik nog nooit van gehoord. Ik ben gewoon altijd Perzikje. Hoe is het om gedaantewisselaar te zijn?'

'Dat wil ik je gerust vertellen, maar ik ben eigenlijk op weg naar zee. Ik kan je meenemen en het onderweg vertellen, maar dan moet je wel op mijn rug gaan zitten.'

Dat laat Perzikje zich geen twee keer zeggen. Nog maar pas op avontuur en nu al de kans om te vliegen! Wanneer Zeeduiker weer in vogelvorm verandert, klimt Perzikje op zijn rug met zijn kleine armen stevig rond de nek. Met een paar grote vleugelslagen, stijgen ze op.

'Als vogel leef ik op een eiland vol vogels en heerlijke vis. We hebben de mooiste nesten en de beste wind. Maar soms is het er eenzaam, zeker voor een gedaantewisselaar. Daarom besloot

Lesexemplaar

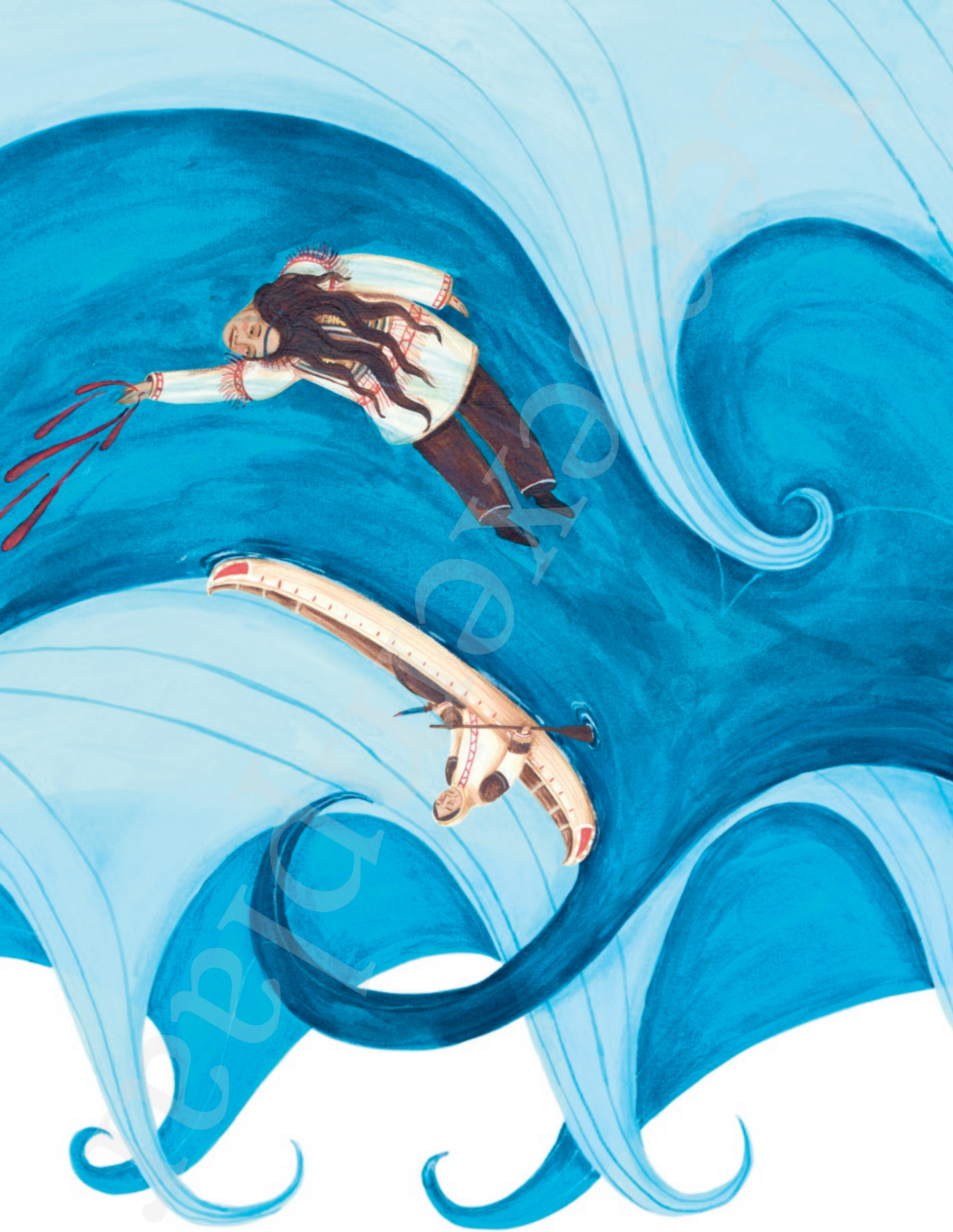

Axess

ik jaren geleden een vrouw te zoeken. Ik vond Sedna in een dorp aan land. Ze was het mooiste meisje dat ik ooit had gezien. Ze woonde bij haar vader voor wie ze kettingen vlocht, die hij op de markt in het dorp verkocht. Haar vader zag haar niet graag vertrekken, maar Sedna en ik waren verliefd. We slopen 's nachts het huis uit en trokken samen in mijn kajak naar het vogeleiland.

Toen we ver genoeg van de kust waren, veranderde ik in mijn vogellijf. Sedna schrok eerst even, maar daarna kroop ze op mijn rug en vlogen we verder. Na een tijdje op het eiland kreeg ze heimwee. Maar nu ik eindelijk een vrouw had, kon ik haar toch niet meer laten gaan? Ik zorgde ervoor dat de golven een jaar lang zo wild tekeergingen, dat geen boot erover kon varen. Dan zou haar heimwee wel over zijn en zou ze haar thuis wel vergeten, hoopte ik.'

'Ik denk dat het heel moeilijk is om een gevoel van gemis te vergeten', zegt Perzikje. 'Daarom ben ik op zoek naar mijn moederboom.'

'De dag waarop ik de zee weer liet kalmeren, kwam haar vader al meteen met een kajak naar het vogeleiland. Toen ik thuiskwam, was ons nest leeg. Al snel vond ik hun boot op het water.

"Geef me mijn vrouw terug!" smeekte ik. "Sedna, niemand zal ooit zo veel van je houden als ik!" Maar ze luisterden niet. Ik dook in het water en vroeg de golven opnieuw wild te dansen. Dat maakte Sedna's vader bang. Hij was een egoïstisch type, en had haar enkel teruggehaald zodat ze opnieuw kettingen kon maken voor de markt. Maar nu hij vreesde dat zijn boot zou omslaan, gooide hij Sedna overboord om minder ballast te hebben. Wanneer ze weer aan boord probeerde te klimmen, stak hij een mes in haar handen. Haar bloed stroomde in het water en vormde bij het contact met de golven een zeehond, een walrus en een walvis. Ik vroeg de zee onmiddellijk om weer rustig te worden, maar voor mijn geliefde was het te laat. Ze zonk naar de bodem en de dieren die uit haar bloed gevormd waren, zwommen met haar mee. Sindsdien is ze de godin van de zee en woont ze met haar zeedieren op de bodem.'

'En hoe voelt ze zich nu? Heeft ze nog altijd die heimwee?'

'Misschien kan je het haar beter zelf vragen? We zijn vlakbij, ik kan je aan haar voorstellen.' Met een grote plons gaat Zeeduiker het water in, met Perzikje nog stevig aan zijn rug geklampt. Op de bodem zit Sedna tussen alle dieren.

'Dag Perzikje', begroet ze hem. 'Ik verwachtte je al.'

'Hallo Sedna', stamelt Perzikje verlegen. 'Wist je dan dat ik zou komen?'

'Wind had me verteld dat een klein, dapper Perzikje aan een groot avontuur begonnen was en dat je snel langs zou komen. Ik voel me hier intussen helemaal thuis en denk niet meer zo veel aan mijn oude huis, maar jij hebt nog een hele tocht voor de boeg. Eén van mijn walvissen zal je naar je volgende bestemming brengen.'

Leesexemplaar

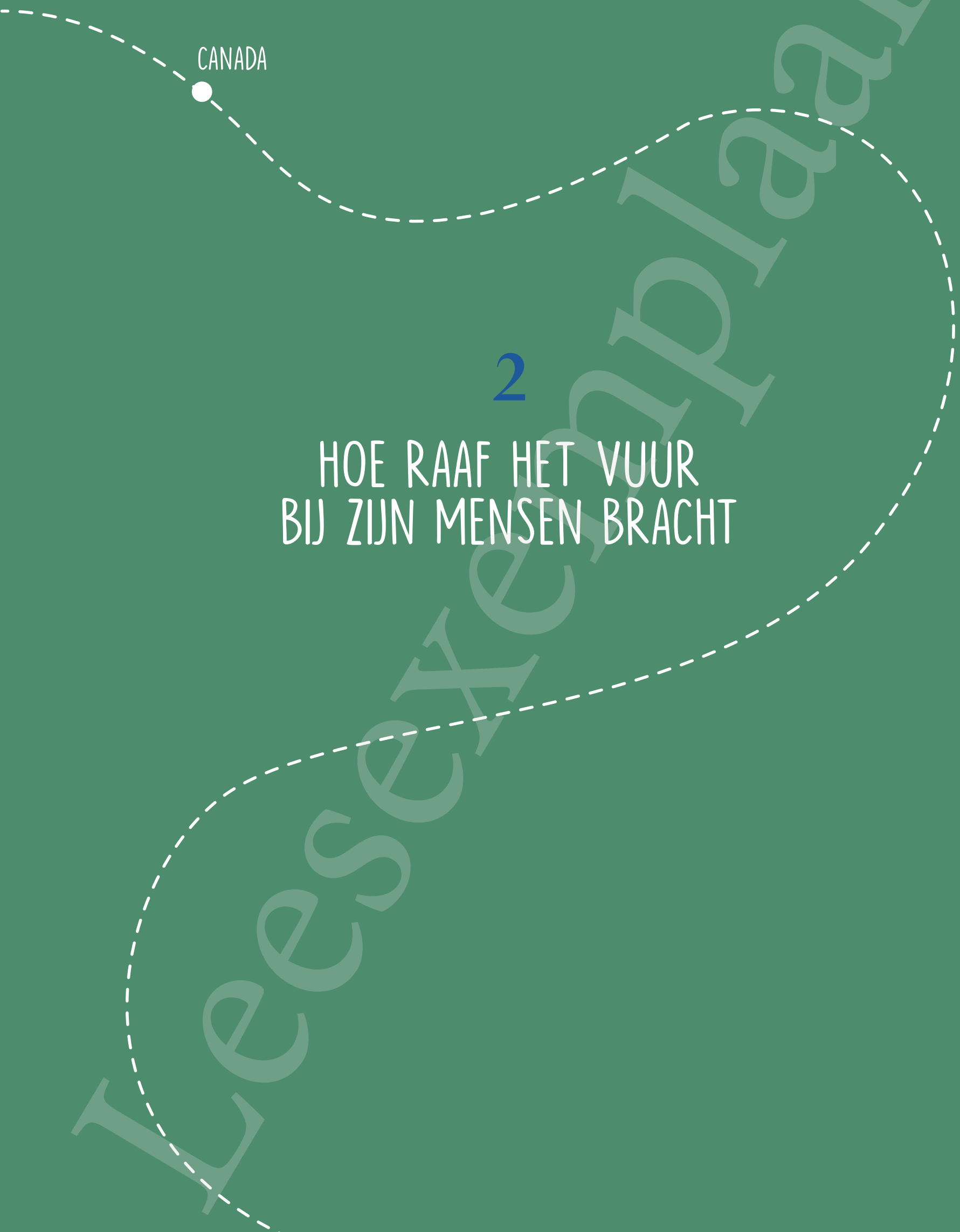

2

HOE RAAF HET VUUR BIJ ZIJN MENSEN BRACHT

Leesexemplaar

OP DE RUG VAN EEN WALVIS VAART PERZIKJE OP ZEE. MAAR HET WATER IS koud voor de kleine jongen en de walvis brengt hem terug naar het land. Het is er helemaal donker terwijl het net nog dag was. Perzikje beklimt een heuvel en kijkt om zich heen. In het licht van de sterren ziet hij een huis. Binnen in dat huis maken een raaf en een zeemeeuw ruzie. Wind draagt een stukje van hun woorden tot bij Perzikje.

'En wat zou jij dan wel met daglicht doen? Je verenjas is zo zwart als de nacht!' snauwt Zeemeeuw.

'Daar moet jij je geen zorgen over maken. Laat het daglicht nu maar gewoon vrij', zegt Raaf. Ze maken ruzie om daglicht. Is het hier daarom zo donker? Gaat het donker blijven? Perzikje krijgt het benauwd. Niet veel later ziet hij licht uit het huis van Zeemeeuw komen. Het loopt gulzig uit de ramen en vult al snel het hele land. Door de deur stormt het silhouet van Raaf. Hij komt op Perzikje afgevlogen en gaat pardoes naast hem zitten.

'Ik wist helemaal niet dat de wereld zo mooi is!' roept hij verrukt. 'Wat een verschil met het donker!'

Zo blijven ze een tijdje zitten, tot Raaf iets in de verte opmerkt.

'Wat is die gekke wolk daar?' vraagt hij. 'Ze gaat de verkeerde kant uit. Andere wolken gaan van links naar rechts, deze gaat omhoog!'

'Dat is een rookpluim. Wanneer we oude bomen op de boerderij moesten verbranden, hing er ook altijd zo'n pluim boven ons veld. Mensen hebben daar ergens vuur gemaakt. Daar woont vast een heel grote familie', legt Perzikje uit.

'Dat moeten we ook hebben! Na het daglicht wil ik ook het vuur!'

Raaf roept zijn beste vrienden bij elkaar: Robin, Mol en Vlo. Raaf vindt dat ze het vuur moeten stelen.

'Robin is de snelste, zij zal als eerste proberen!' beslist Raaf.

Robin vliegt op het vuur af, neemt een klein stukje en vliegt zo snel ze kan terug naar hun verstopplaats. Maar het vuur is zo heet dat haar veren verbranden en ze het kooltje laat vallen.

'Vlo, jij moet het proberen!' zegt Raaf.

'Vlo is veel te klein, hij zou meteen helemaal verkoold zijn', zegt Robin.

'Mol dan?'

'Mol zijn vacht is veel te zacht. Die zou meteen verbranden', zegt Vlo.

'Waarom ga jij zelf niet, Raaf?' vraagt Perzikje.

Leesexemplaar

Raaf schudt zijn hoofd. ‘We zullen de baby van de leider moeten stelen en vuur als losgeld vragen!’

‘Het is helemaal niet leuk om als baby ergens weggehaald te worden’, mompelt Perzikje stil. ‘Raaf, zou je hun niet gewoon kunnen vragen of je wat vuur mag hebben?’ vraagt hij luider, zodat de bende hem zeker kan horen.

Maar Mol is al volop bezig met het graven van een tunnel naar de tent van de leider. Als ze aan de andere kant weer boven komen, worden ze verwelkomd door het gehuil van een baby. En de bulderende stem van de leider zelf.

‘Wat doen jullie hier?’ gromt hij.

‘Euhm … Wij komen voor het vuur! Ik eis je vuur, of ik steel je baby!’ zegt Raaf zo stoer als hij nog kan.

‘Oh maar Raaf, wij hebben zo veel vuur dat het voor ons niets waardevols is, je krijgt zo veel als je maar wil.’

Die avond zitten de dieren en Perzikje rond een lekker warm vuur.

‘Perzikje, als we jouw voorstel hadden gevolgd, had dat ons heel wat moeite bespaard. Wil je morgen met mij verder reizen? Via mijn tunnels kom je snel op nieuwe plaatsen’, stelt Mol voor.

Dat lijkt Perzikje een fijn idee.

Leesexemplaar

Leesexemplaar

Teemplaar